
Strugienice, st. 4, gm. Zduny, woj. skierniewickie, AZP 59-55/25

Informator Archeologiczny : badania 32, 94

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

STRUGIENICE, st. 4, gm. Zduny, woj. skierniewickie, AZP 59-55/25

- osada wczesnośredniowieczna (IX - koniec X w.)
- osada kultury łużyckiej (III - V okres epoki brązu)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 16 czerwca do 11 lipca przez mgr. P. Świątkiewicza. Konsultacja dr Marek Dulnicz. Finansowane przez PSOZ. Czwarty sezon badań.

W roku bieżącym rozpoznawano odcinek terenu położony w południowo-wschodniej części stanowiska. Wytyczono w tym miejscu sześć wykopów i jeden sondaż o łącznej powierzchni około 4,5 ara.

W badanej części stanowiska najgłębiej zalegała warstwa, zawierająca około 1270 fragmentów naczyń kultury łużyckiej oraz fragment przęslika.

Ponad 90% ceramiki stanowiły mało charakterystyczne, niezdobione ułamki o jasnobrunatnej barwie, ręcznie lepiące z gliny schudzanej gruboziarnistym piaskiem i tłucznem. Cechował je słaby poziom wykonania; w zdecydowanej większości były to bardzo rozdrobnione ułamki o złuszczonej powierzchni. Do charakterystycznych wyróżników należał ornament plastyczny w postaci stożkowatego guzka naklejonego na ściankę naczynia oraz fragment krawędzi z językowatymi guzkami. Pozwala to określić tę warstwę jako ślady osady ludności grupy środkowopolskiej kultury łużyckiej z III - V okresu epoki brązu.

Jej strop pokryty był eolicznym piaskiem. Na nim oraz w innych miejscach na calcu zalegała warstwa o wczesnośredniowiecznej genezie, stanowiąca poziom użytkowy osady. Związane były z nią dwa jamiste obiekty zawierające m.in. liczne bryłki polepy, żuźla i prażnic. Są to prawdopodobnie resztki półziemianek. Trzeci obiekt, dwufazowy, interpretujemy jako półziemiankę wzniesioną na miejscu paleniska.

Pochodzącą z wczesnośredniowiecznego horyzontu ceramikę (około 1500 fragmentów naczyń) można podzielić na dwie frakcje. Do pierwszej, stanowiącej około 90% ogółu fragmentów, należą naczynia lekko obtaczane przykrawędnie lub co najwyżej do załomu brzuśca. Wykonane są z gliny schudzanej najczęściej gruboziarnistym piaskiem, czasem z domieszką tłucznia. Datować je można ogólnie na IX - poł. X w. Frakcję drugą, liczebnie wielokrotnie mniejszą, stanowią fragmenty naczyń silnie obtaczanych, wykonanych z gliny schudzanej głównie drobnoziarnistym piaskiem, ornamentowane dookołnymi żłobkami. Jest to ceramika analogiczna do naczyń tzw. grup D – E wytwarzanych na ziemiach polskich po połowie X wieku.

Materiały i dokumentacja znajdują się w PSOZ Skierniewice.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Pracach i materiałach Muzeum Miasta Zgierza”.

Planowane są dalsze badania osady zagrożonej dewastacją.

Strzegowa, Jaskinia Biśnik, gm. Wolbrom, woj. katowickie, - patrz: paleolit

Strzelce-Krzyżanna, st. 56 (GAZ 31), gm. Mogilno, woj. bydgoskie - patrz: neolit

Szadek, st. 3, gm. Blizanów, woj. kaliskie - patrz: wczesna epoka żelaza

Szczepkowskie Żale, st. 1, gm. Raciąż, woj. ciechanowskie, AZP 44-58/7 - patrz: wczesne średniowiecze

Szczepkowskie Żale, st. 2, gm. Raciąż, woj. ciechanowskie, AZP 44-58/8 - patrz: wczesne średniowiecze